

'Ik ben een dromer'

Je bent nooit te oud om te leren. Iedere dag kan je je opnieuw voornemen de wereld door een andere bril te bekijken. De kunst is om het idee van een absolute waarheid los te laten. Het betreft altijd een persoonlijke waarheid. Ons lichaam geeft ons signalen, boodschappen en lessen in de vorm van ziekten, ongemakken, teleurstellingen, blokkades, relatieproblemen. Het is de uitnodiging om naar binnen te gaan en te onderzoeken waar het hapert. Jezelf de vraag te stellen 'wat in mij maakt dat ik ...(vul maar in)' is een belangrijke stap om vervolgens te luisteren naar het antwoord. Het antwoord kan komen in beelden, gevoelens, een weten... Het allereerste wat komt is meestal waar. Kijk ernaar en accepteer het om vervolgens verder te gaan op wat jouw pad zich vervolgens aandient.

Mijn leven kent een enkele markante punten die sturend zijn geweest voor mijn ontwikkeling. Ik ben opgegroeid in een klein historisch stadje ten oosten van Berlijn in een gezin wat opviel door de politieke, culturele en kunstzinnige activiteiten van mijn vader ten tijde van het Oost-Duitse regime. Ik leerde al vroeg dat het maken van eigen keuzes consequenties had voor ons gezin. Vanuit de overheid stond ons gezin onder verscherpt toezicht, maar tegelijkertijd was er doordat we niet helemaal in het systeem pasten ook ruimte. Ruimte om jezelf te kunnen zijn. Ons huis werd een plek van ontmoetingen waarin het leven werd gevierd. Filosofie en geschiedenis had op mijn elfde al mijn interesse door opborrelende levensvragen als 'wie en wat ben ik?' en 'hoe verschil ik van anderen?', 'waar kom ik vandaan'. De rol die mijn grootvader als dominee had en die van mijn vader als kunstenaar, heeft in deze context een diepe indruk op mij gemaakt. Bijbelse verhalen en dilemma's, Kant en Kierkegaard kwamen regelmatig in gesprekken terug en trokken volledig mijn aandacht. Dat een wereld van de een op andere dag kan veranderen heb ik op mijn dertiende mogen ervaren. De val van de muur die volgde liet zien dat eerder opgetrokken muren en ideologische levensregels geen waarde meer hadden en zonder veel verzet vervangen werden door nieuwe, vooral West-Duitse normen en waarden. Deze ervaring liet in mij het besef groeien dat alle systemen en organisaties waarin en waarmee we leven of politiek, economisch, religieus of moreel "van nature" artificieel zijn. "Van nature" daarom omdat je het van binnenuit als je in het systeem bent en met het meebeweegt niet opmerkt. Pas van buitenaf of als je terugkijkt ontdek je hoe gemaakt, onnatuurlijk en grotesk ons georganiseerd leven eigenlijk is.

Uiteindelijk heb ik mijn grote wens filosofie te gaan studeren na een eerste jaar aan de Humbolt Universtät te Berlijn volbracht aan de Erasmus Universiteit in Rotterdam en ben als filosoof gaan lesgeven in de vakken filosofie en ethiek aan studenten 'sociaal werk' op de Hogeschool. Vanuit mijn interesse voor het werk van Hannah Arendt, maar ook dat van Martin Heidegger, wat als rode draad door mijn leven loopt, heb ik ook meegeschreven aan lesmateriaal voor deze studenten in het boek "Aan het werk met Hannah Arendt. Professionals in onderwijs, zorg en sociaal werk". Met mijn schrijven duid ik, met argumenten uit het

gedachtengoed van Hannah Arendt, aan dat er ook grenzen zijn aan het stevige politieke 'eigen-kracht-optimisme' denken. Hannah Arendt's gedachtengoed is mijns inziens, gezien de wereldproblematiek van vandaag de dag, actueler dan ooit.

De reis naar Nederland heeft mij uiteindelijk mijn vrouw doen ontmoeten. Het vaderschap dat zich in 2012 aandeede en de start van de opleiding pathologie voor mijn vrouw, luidde een geheel nieuwe fase in. Naast de zorg voor twee jongensspruiten heb ik mij in die tijd vooral gericht op mijn kwaliteiten als kunstenaar van vrij werk en werk in opdracht. In die tijd ontwikkelde ik "gelukkig" ook rug- en slaapklachten door de zware nachten en het dragen van die twee kleine jongens. Mede door het beoefenen van yoga en de hulp van plantmedicijnen zijn deze klachten als sneeuw voor de zon verdwenen. Deze fijne ervaring maakte dat ik mij verder heb ontwikkeld als yogadocent, waarbij ik in mijn lessen ook veel aandacht geef aan meditatie en ademhaling.

Vanwege de interesse van mijn vrouw voor bewustzijnsontwikkeling en heling ben ik zeer enthousiast geraakt voor de mogelijkheden die hypnotherapie biedt om oude denkpatronen te doorbreken en daarmee fysieke en geestelijke problematiek op te lossen. Hypnotherapie wordt steeds vaker toegepast binnen de psychologie, maar ook in ziekenhuizen als voorbereiding op een behandeling. Inmiddels zien we ook dat buikklachten bij kinderen succesvol behandeld kunnen worden met hypnosetechnieken. In ons onderbewustzijn zijn de antwoorden gelegen op eigenlijk alle vragen die we maar kunnen bedenken. Feitelijk zijn we AL-wetende, maar door de sluiers van beperkende overtuigingen is dit diepe weten in ons bedekt. Ik help - in samenwerking met mijn vrouw - mensen weer contact te maken met de versluisde antwoorden die in hun zelf liggen. Wij zien onszelf dus als gidsen die een tijdje met je meereizen en niet als therapeuten. Dat laatste is voorbehouden aan de cliënt zelf. Wij kunnen alleen onszelf 'beter' maken.